

PRZEDSTAWIA

NIEDZIELE

(tytuł oryginalny: *Los Domingos*)

W kinach od 26 grudnia 2025 r.

www.rafaelfilm.pl

TWÓRCY

Reżyseria i scenariusz: Alauda Ruiz de Azúa

Producenci: Marisa Fernández Armenteros, Sandra Hermida, Nahikari Ipiña, Manu Calvo

Producenci wykonawczy Movistar Plus+: Guillermo Farré, Fran Araújo

Producenci stowarzyszeni: Jean Labadie, Alice Labadie

Kierownik produkcji: Itziar García Zubiri

Autor zdjęć: Bet Rourich

Scenograf: Zaloa Ziluaga

Dźwięk: Andrea Sáenz Pereiro

Montaż: Andrés Gil

Gatunek: dramat

Rok produkcji: 2024

Czas trwania: 116 min

Język oryginału: hiszpański

Kraj produkcji: Hiszpania

Kategoria wiekowa: 12+

W rolach głównych:

Blanca Soroa jako AINARA

Patricia López Arnaiz jako MAITE, ciotka Ainary

Miguel Garcés jako IÑAKI, ojciec Ainary

Juan Minujín jako PABLO, wujek Ainary, mąż Maite

Mabel Rivera jako MARÍA DOLORES, babcia Ainary, matka Inaki i Maite

Nagore Aranburu jako MATKA PRZEŁOŻONA

NAJWAŻNIEJSZE NAGRODY DLA FILMU <i>NIEDZIELE</i>

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAN SAN SEBASTIAN 2025:

- Nagroda Specjalna - Nagroda Międzynarodowej Federacji Krytyki Filmowej (FIPRESCI) Alauda Ruiz de Azúa
- Złota Muszla - Najlepszy film Alauda Ruiz de Azúa

ORAZ:

- Nagroda Specjalna - Nagroda Światowego Katolickiego Stowarzyszenia Komunikacji Społecznej (SIGNIS) Alauda Ruiz de Azúa

RAFAEL FILM – KONTAKT

DYSTRYBUCJA KINOWA – PIRania

ANNA CHUDZIAK tel. 576 611 555; e-mail: dystrybucja@rafael.pl

PR i PROMOCJA

LILIANA SURMA

tel. 500 062 574

e-mail: lila@rafael.pl

MICHAŁ GUZEK

tel. 513 844 481

e-mail: michal@rafael.pl

MEDIA SPOŁECZNOŚCIOWE

PATRYCJA MARCHUT

e-mail: patrycja@rafael.pl

www.facebook.com/FilmyKtoreZmieniajaZycie

PROGRAMY EDUKACYJNE

MAŁGORZATA MYŚLIWA-STREJCZYK

tel. 505 874 490

e-mail: malgorzata@rafael.pl

Materiały wysokiej jakości są dostępne na serwerze FTP:

FTP: [serwer2170380.home.pl](ftp://serwer2170380.home.pl)

użytkownik: rafael_film@rafael.pl

hasło: Cw93KQuw5UHG

Należy skorzystać z klienta FTP (np. Total Commander, FileZilla)

OPIS FILMU

Zwycięzca festiwalu w San Sebastián i hit kinowy ostatnich tygodni w Hiszpanii! *Niedziele* w reżyserii wschodzącej gwiazdy europejskiego kina Alaudy Ruiz de Azúa to poruszająca opowieść o współczesnej rodzinie. Opowiada historię Ainary, inteligentnej nastolatki stojącej u progu dorosłości, która w pewnym momencie odkrywa w sobie powołanie religijne. Postanawia wstąpić do zakonu zamkniętego. Jej decyzja budzi sprzeciw bliskich, szczególnie dominującej ciotki, a proces „rozeznania” staje się dla dziewczyny bolesnym doświadczeniem – nie z powodu duchowych wątpliwości, lecz braku zrozumienia ze strony rodziny. Ainara, wychowywana przez zdystansowanego ojca i otoczona chaotycznymi relacjami krewnych, próbuje znaleźć własną drogę pomiędzy rodzinnymi konfliktami, presją oczekiwań i pierwszymi zauroczeniami.

Niedziele to delikatna i mądra opowieść o dojrzewaniu, poszukiwaniu własnej tożsamości i odwadze, by pozostać wiernym sobie nawet wtedy, gdy najbliżsi nie potrafią tego zrozumieć. To historia, która dzięki swojej szczerości, emocjom i subtelnemu podejściu do tematu wiary i rodziny przemawia do publiczności ponad granicami.

Niedziele zostały przyjęte długimi owacjami na festiwalu w San Sebastián i szybko zyskały międzynarodową dystrybucję. Film jest też wymieniany wśród hiszpańskich kandydatów do najważniejszych nagród filmowych nadchodzącego sezonu.

REŻYSERKA O SWOIM FILMIE

Trudne dylematy mnie motywują. To przestrzeń, w której człowiek jest rozdarty między tym, co powinien robić, tym, czego pragnie, i tym, co czuje. Pretekstem do powstania *Niedziel* była dla mnie anegdota, którą usłyszałam jakiś czas temu: osiemnastoletnia dziewczyna postanowiła z dnia na dzień wstąpić do klasztoru klauzurowego. Próby jej rodziny, by ją od tego odwieść, spełzły na niczym.

Dlaczego ktoś miałby w tak młodym wieku zostać zakonnicą klauzurową? Po co odwracać się od świata właśnie wtedy, gdy wkracza się w dorosłość? Jak przekonać kogoś, że dorosłość jest warta wysiłku, skoro świat zewnętrzny bywa niepewny i trudny? Powołanie klauzurowe wydaje mi się jednym z najbardziej skrajnych przejawów poszukiwania swojego miejsca w świecie. Szybko uznałam je za idealny pretekst do zadania pytania o rolę współczesnej rodziny jako naturalnej ostoji. Ostatecznie, niezależnie od tego, czy jesteśmy ateistami, agnostykami czy osobami wierzącymi, wszyscy musimy w coś wierzyć, aby móc iść naprzód. Każdy z nas podejmuje ryzyko wiary.

Wszyscy stawiamy na coś, angażujemy się w relacje bez absolutnego dowodu, że są one prawdziwe. To, co wydaje się prawdziwe, często nam wystarcza. Jedni wierzą w Boga, inni w swoich partnerów, jeszcze inni w rodzinę jako coś nierozzerwalnego...

Film nosi tytuł *Niedziele*, ponieważ dla katolików niedziela jest dniem Pańskim, a dla wielu rodzin dniem spotkań i zjednoczenia – często wynikających z poczucia obowiązku. Ile rodzin kłóci się godzinami w Boże Narodzenie? Ile z nich niechętnie podejmuje rodzinne zobowiązania? Od tego właśnie zaczęła się ta historia: od refleksji o tym, jak trudno odłączyć się od rodziny, bo nawet, jeśli nie jest bliska, więzi rodzinne przyjmują różne formy.

Religia i duchowość są w filmie bardzo obecne: rytuały, procesy rozeznawania powołania, codzienna rutyna klasztoru, a także intymna rozmowa, jaką ksiądz mógłby odbyć z nieletnim w kontekście kierownictwa duchowego. Starłam się przedstawić ten świat w sposób rygorystyczny, po przeprowadzeniu żmudnych badań. Jako filmowiec wybrałam pewną „nagość” języka – pozwoliłam postaciom oddychać takimi, jakimi są, i dałam widzom możliwość obserwowania ich z bliska, lecz z dystansem. Jednocześnie widziałam, jak duchowość przenika formę filmu licznymi szczelinami. Tak jak to, czego bohaterowie nie mówią, bywa równie ważne – a czasem ważniejsze – niż to, co wypowiadają, tak samo starannie doбираłam to, co pozostaje poza kadrem, czego nie widać...

Wybrałam jedną ścieżkę dźwiękową – chóralną. Ta muzyka wydobywa z codzienności inną głębię: poetyckość i wrażliwość. Duchowość jest obecna w klasztorze, ale także poza nim. Nie chodzi o wymiar religijny, lecz emocjonalny – coś niewidzialnego, co otacza nas wszystkich. Kruchość rzeczy. Utratę ludzi, których kochamy. Rozstania, które dokonują się bez krzyku i kłótni. Pierwszą, niepewną miłość. Otchłanie otwierające się wtedy, gdy pozornie nic się nie dzieje. Potrzebę kochania i bycia kochanym, która towarzyszy nam przez całe życie – jako dowód na to, że każdy musi w coś wierzyć.

Alauda Ruiz de Azúa

OPINIE O FILMIE

Film, który wciąga widza od pierwszych kadrów i nie puszcza aż do napisów końcowych.

Cinema Europe

Najbardziej błyskotliwa sprzeczność roku.

„El Mundo”

Powaga, emocje i niejednoznaczność – dramat rodzinny o nastolatce pragnącej życia w klasztorze.

„El País”

Film, który porusza napięcia między wiarą, rodziną a wolnością jednostki, zapowiada się jako jedna z najważniejszych hiszpańskich produkcji sezonu nagród.

„El Cultura”

Porusza mnie to, jak reżyserka potrafi dotknąć widza poprzez codzienność i jak naturalnie łączy duchowość z wymiarem społecznym swojej opowieści.

Jane Campion, reżyserka i scenarzystka

W tym roku hiszpańskie kino zabłysnęło własnym światłem w międzynarodowej konkurencji, „Niedziele” są dowodem, że można opowiadać uniwersalne historie lokalnym spojrzeniem.

José Luis Rebordinos, dyrektor festiwalu San Sebastian

